

61-боб. Қўшниси оч бўла туриб, ўзи тўқ бўлмайди

17:05 / 27.09.2019 2934

Абдуллоҳ ибн Мусовирдан ривоят қилинади:

«Ибн Аббоснинг Ибн Зубайрга шундай деяётганини эшитдим:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Ўзи тўқ бўлиб, қўшниси оч қолган одам мўмин эмас», деганларини эшитдим».

Шарҳ: Бу жуда улуғ, ғоятда оғир, ниҳоятда катта гап. Қўни-қўшниларининг ҳолидан ҳар доим хабар олиб туриш, уларнинг оч, юпун қолишидан жуда эҳтиёт бўлиш керак экан.

Дарҳақиқат, қўшнисидан хабар оладиган, қўшнисини оч-юпун қолдирмайдиган жамият ниҳоятда тараққий этган, тинч-тотув, аҳил жамият бўлади.

Лекин одамлари қўшнисининг аҳволи билан иши йўқ, ўзи эса егани олдида, емагани кетида, бой-бадавлат яшайдиган жамият албатта таназзулга кетади, ҳалокатга учрайди.

Бу ерда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ана шундай кишилардаги мўминлик сифатини инкор қиляптилар. Буни ҳар биримиз жуда яхши

билишимиз лозим.

Бугунги кунимизда бундай ҳолатлар бор. Ҳолбуки, қўни-қўшнилардан хабар олиб туриш, муҳтожларига ёрдам бериш мўминлик бурчимиздир.

«Одоблар хазинаси» китобидан